

Parasitologische Diagnostiek van Tropische Infecties*

Ton Polderman, parasitoloog verbonden aan het Leids Universitair Medisch Centrum

Goede diagnostiek leidt niet alleen tot bevestiging van de aan- of afwezigheid van een (parasitaire) infectie bij een patiënt, maar ook tot nieuwe inzichten in infectieziekten op bevolkingsschaal. Onzorgvuldige beschrijving van morfologisch niet van mijnwormeieren te onderscheiden wormeieren in Noord Ghana en Togo leidde tot het decennia lang niet onderkennen van het afwijkende maar karakteristieke klinisch beeld veroorzaakt door *Oesophagostomum bifurcum*, in die hoek van Afrika. Antieke faeceskweekmethoden vormden de methodologische basis voor een heroriëntatie.

Darmamoebiasis wordt al generaties lang gezien als een heel belangrijke veroorzaker van diarree in Ethiopië en de behandeling van die diarreepatiënten is gebaseerd op die diagnose. Zorgvuldig moleculair onderzoek leert echter dat het verhaal een mythe is, die zichzelf in stand houdt. In werkelijkheid is meer dan 99% van de gevallen van vermeende *Entamoeba histolytica* gevallen in Ethiopië geïnfecteerd met de niet-pathogene *E. dispar*.

Nieuwe serologische en vooral ook moleculaire technieken leveren een grote bijdrage in de diagnostiek. Zowel op individueel patiënten-niveau als op populatie-niveau. Dat is vooral het geval wanneer de feitelijke diagnostische vraag niet zozeer bestaat uit bevestiging van een klinisch vermoeden van aanwezigheid van een parasitaire infectie maar uit een uitsluiten ervan. Dergelijke "inverse diagnostiek" wordt steeds belangrijker: na therapie, in het kader van bestrijdingsmonitoring, of na expositie zonder nadrukkelijke klachten.

*Abstract verschenen in *Medicus Tropicus*, 6 november 2005